

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Реv2 1638/2019
27.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Божидара Вујичића, Весне Поповић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Ивковић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, ради исплате зараде за сменски рад и накнаде за топли оброк и регрес, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2474/18 од 19.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2474/18 од 19.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2474/18 од 19.12.2018. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1171/17 од 01.02.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да солидарно исплате тужиоцу накнаду за топли оброк у периоду од 27.06.2014. године до 27.06.2017. године у укупном износу од 54.000,00 динара - по 1.500,00 динара месечно, са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 16-ог у наредном месецу за претходни месец. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени на солидарну исплату новчаних износа наведених у овом ставу изреке на име регреса, са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени на солидарну исплату новчаних износа наведених у овом ставу изреке на име накнаде за рад у сменама, са припадајућом законском затезном каматом на сваки

новчани износ. Ставом четвртим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2474/18 од 19.12.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 1171/17 од 01.02.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију и предложио да се о изјављеној ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговоре на ревизију са предлогом да се тужиочева ревизија одбаци, односно одбије, а тужилац обавезе да туженима надокнади трошкове поступка по том ванредном правном леку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу, или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, нема разлога предвиђених наведеном законском одредбом да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Законски разлог за изјављивање посебне ревизије је искључиво погрешна примена материјалног права. Тужбени захтев у овом спору правноснажно је одбијен применом правила о терету доказивања, садржаног у процесној одредби члана 231. став 1. ЗПП, због непоступања тужиоца по налогу суда да благовремено достави доказ о извршеној уплати предујма за трошкове вештачења које је било потребно извести ради утврђивања постојања и висине његовог новчаног потраживања.

Из ових разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужиоца није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, на основу којег се оцењује дозвољеност овог правног лека у имовинскоправним споровима из радних односа.

Вредност предмета овог спора, одређена у складу са чланом 28. став 1. и чланом 30. став 1. ЗПП, износи 121.000,00 динара. Тако одређена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије у смислу наведеног члана 403. став 3. ЗПП.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1, 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужилац није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужених за одговоре на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били нужни за вођење ове парнице.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић